

Дмитро Салтиков

«Я взагалі не з журналістики та закінчував бакалаврат за спеціальністю германські мови та література. Я завжди любив писати, робив замітки про кіно. Потім я зрозумів, що мені варто рухатися по життю в цьому напрямку. Випадково знайшов програму «Арт-медіа» в ІЖ, спробував і... потрапив на бюджет. Працюючи в арт-медіа я відчуваю себе на місці».

Бліц

- ти сова чи жайворонок?

Я сова 100%

- яка була твоя перша робота?

У 17 років я працював піцамейкером в Доміносі в Києві на Лук'янівці

- працювати віддалено чи в офісі?

В офісі! Вдома я дуже відволікаюся, а в офісі робочий вайб

- чи володієш іноземними мовами?

Знаю англійську та трохи іспанську

- хто тебе надихає?

Мене надихають люди. Взагалі краще, що є — це спілкування з іншими людьми.

- чи є у тебе приховані таланти?

Мені здається, мої таланти неприховані

- як би ви назвали свою автобіографію?

Шлях до прийняття себе

- Розкажи більше про свою бакалаврську освіту та чому обрав "Арт-медіа" для магістратури?

На бакалавраті я навчався у Київському національному лінгвістичному університеті на спеціальності «Германські мови, література і переклад». Я вивчав англійську та іспанську. Ми ще й концентрувалися на літературознавстві, часто розбирали твори. Українську та зарубіжну, сучасну літератури. Курсову я писав про твір Курта Воннегута «Бійня №5». Окрім цього, англійська мова була домінантною десь 4 рази на тиждень з усіма складовими: фонетика, граматика, розмовна, також іспанська. Були пари з германістики, де ми ознайомлювалися з рунами, також вивчали готську мову, трохи розбирали прагерманську. Я закінчував 3-4 курс уже під час пандемії та навчання не було якісно організоване.

Потім я зрозумів, що окрім англійської хочу ще мати додаткову професію. Подавався на магістратуру на різні спеціальності, і найцікавіше, що саме на Германську філологію на магістратуру я й не пройшов, мені не вистачило декілька балів. А спеціальність «Арт-медіа» була першим пріоритетом. Скажу, що з артом мене пов'язувала музика, кіно та театр, мені були відомі різні культурні об'єкти. Ми тоді зібралися на онлайн-зустріч з Любов Василювою, керівником програми. Вона детально розказала про програму, я познайомився з абітурієнтами.

- Які були очікування від навчання на магістратурі, та чи справдилися вони?

Я був в захваті, як мені здається. Тоді були нереальні емоції, бо я вступив на нову спеціальність, на бюджет. Мені хотілося кардинально змінити вектор. Предмети були дуже цікаві і я відчував контраст з бакалавратом. Сучасний кінематограф український та зарубіжний. У мене не було завищених очікувань. На жаль, пандемія та повномасштабне вторгнення змінили процес навчання, але я прийшов досить зацікавлений.

- Що найбільш веселе сталося за час навчання на "Арт-медіа"?

Під час одного з предметів ми проходили невеличку практику у «Київ Культурний», але на жаль саме на стороні місця практики не все було все вдало організовано. Коли викладачка про це дізналася, вона написала гнівний пост у ФБ з деталями інциденту, захистила нас та відстояла позицію. Але попри усі неприємності, там було досить весело.

- Ваш досвід комунікації з викладачами? Хто найбільше запам'ятався та чим?

Викладачі колоритні та душевні, в цілому було приємно спілкуватися. Наприклад, Любов Василівна — прекрасна людина. Якщо повертатися до того, чим я зараз займаюся, то вона зіграла дуже важливу роль у моїй професійній реалізації, завжди піклувалася про мене. Вона знала, що я живу на Оболоні та у перші дні повномасштабного вторгнення, коли їздила техніка, писала та дізнавалася чи все зі мною добре. Ми підтримували зв'язок активно.

Також пам'ятаю Ірину Плехову, вона викладала у нас Культурні індустрії. Це дуже розумна та цікава жінка, її предмет був досить важкий та духовний, для мене було багато нової інформації. Але викладачка була дуже комунікабельною, намагалася все пояснити. Вона дійсно професіонал своєї справи.

Ще згадую Мальвіну Юріївну, вона колоритна та творча. На першому курсі була досить сувора, але водночас цікава. Була ситуація, коли я не відвідував багато пар в одному семестрі через особисті проблеми, та надіслав лише декілька робіт із надією отримати бали для допуску. Я тоді писав рецензії від душі та реально старався. Мальвіна Юріївна попри все взяла їх до уваги, дала дуже багато гарних коментарів зі словами «Діма, ви навіть не розумієте наскільки ви чудова людина, з вами так цікаво!».

- Які дисципліни порадив би додати / прибрати з програми? Як вплинули ковід-обмеження на твоє навчання?

Арт-медіа — це по факту продовження бакалаврату журналістики, але вже більш стисло та поглиблено. Тому на базову теорію менше акценту. Наприклад, зараз я працюю в інтернет журналістиці та мені бракує знань з верстки матеріалів. Насправді всі предмети на програмі досить потрібні та цікаві. Але через війну та початок онлайн навчання, щось було випущено. Хотілося, щоб поглибили предмет з Мистецької аналітики. Проте я багато пропустив, тому, можливо, якраз там все й було) Програма дуже насичена.

- Чи працюєте зараз за спеціальністю, можливо, навіть в артжурналістиці? Розкажи детальніше про свій робочий досвід.

До арт-медіа у мене не було журналістського досвіду. Я писав різні замітки для себе. Потім у мене сталося екзистенційне переосмислення, я зрозумів, що моїх знань недостатньо і я

просто «рядовий» оглядач в інтернеті. Та замість того, щоб розвиватися я не займаюся чим хочу. З приходом на Арт-медіа я почав більше розкриватися та писати, почалась практика. А я взагалі не знав куди йти тоді. Я написав Любов Василівні, вона скотактувала з головним редактором «Слух медіа», випускником Інституту журналістики. Так мене запросили на співбесіду, поспілкувалися і мене взяли на практику. Тривала вона три тижні, мене багато чого навчили, я також виконував багато цікавих задач, був заряджений на роботу. Потім у зв'язку з війною складно було писати, але вже в березні-квітні 2022 ми поновили співробітництво з «Слух медіа», їм були потрібні автори і я досі там працюю. У мене є дві свої рубрики: з оглядами світової музики та подіями тижня. Наприклад, з останнього інтерв'ю з композитором стрічки «Клондайк».

- Який важливий досвід ти отримав під час навчання в Інституті журналістики?
Я став більш впевненим в собі та цілеспрямованим. Чотири роки бакалаврату було не дуже цікаво, я не знав як рухатися далі. Коли прийшов на магістратуру в Інститут журналістики почав займатися тим, що знаю, що мене цікавить. У нас була дуже класна група, ми підтримували одне одного та допомагали.

- Кому б ти порекомендував програму "Арт-медіа" для вступу?

Для тих, хто хоче розвиватися в культурній індустрії. Можливо, як журналіст, репортер, рецензент.

Матеріали, якими поділився Дмитро

Добірка текстів опублікованих на сайті «СЛУХ».

<https://slukh.media/texts/interview/zviad-mgebrishvili/>
<https://slukh.media/texts/first-ukrainian-festivals/>
<https://slukh.media/texts/ukrainian-rebel-songs/>
<https://slukh.media/texts/side-projects-of-radiohead/>
<https://slukh.media/texts/anthology-music-videos-pryduvalov/>

Два приклади безпосередньо його рубрики «Головна світова музика», яку я з початку 2023-го року веду щотижня.

<https://slukh.media/texts/best-music-may-2022/>
<https://slukh.media/new-music/best-music-december-2022/>

3. Найліпша, на його думку, рецензія з його дипломного проєкту.

https://docs.google.com/document/d/1wWdKQkH0W8rGHUWpl9s5gk5WAJfc3p_LIB7nighcs_g0/edit?usp=sharing